

Movies

Albert Bayona

Movies

Albert Bayona

del 21 setembre al 15 de desembre de 2018

Fundació Marguerida de Montferrato

C/ Pare Sanahüja 3
Balaguer 25600
973 44 56 17

info@fmm.cat
www.fmm.cat
www.fundaciomargueridademontferrato.cat

Patronat

President: Andrés Viola

Secretari: Francesc Macià

Vocals: Josep Mª Puig, Josep Mª Llovet, Sebastià Mas, Judith Llovet, Isaías Peran

Gerent: Isaías Peran

Exposició

Direcció artística: José Carlos Balanza

Suport tècnic i Montatge: ETF

Assegurances: Axa Art

Catàleg

Obres: Albert Bayona

Textos: Carlos Trigueros y Albert Bayona

Traducció: Txema Martínez

Fotografies: ETF (p. 10,22,78,100 y 108), Albert Bayona (p. 50)

Disseny i Maquetació: José Carlos Balanza

Edició

Fundació Marguerida de Montferrato

Impressió

Gráficas Isasa

Dipòsit legal: L 1010-2018

ISBN: 978-84-09-04441-2

Imprès a la U.E.

© Dels textos, els autors

© D'aquesta edició, Fundació Marguerida de Montferrato

© De les fotografies, ETF

<i>Movies (2014-2015)</i>	
(Català)	
Albert Bayona	12
<i>Movies (2014-2015)</i>	
(Castellà)	
Albert Bayona	14
<i>Movies 01</i>	16
<i>Movies 01</i>	
(Castellà)	
Carlos Trigueros	18
<i>Movies 01</i>	
(Català)	
Carlos Trigueros	20
<i>Medical 01</i>	44
<i>Medical 01</i>	
(Català)	
Albert Bayona	46
<i>Medical 01</i>	
(Castellà)	
Albert Bayona	48
<i>Movies 02</i>	72
<i>Movies 02</i>	
(Castellà)	
Carlos Trigueros	74
<i>Movies 02</i>	
(Català)	
Carlos Trigueros	76
Albert Bayona	102
<i>Document</i>	104
CD y QR	-quadernet final-

6) Fundació Marguerida de Montferrato

A la Fundació Marguerida de Montferrato sempre ens ha interessat la relació que establism els espectadors amb les obres i el pensament dels artistes per mitjà de les seves exposicions i sempre hem pensat que cada exposició ens produeix uns sentiments (percepcions i emocions) que més enllà del temps que va durar l'exposició i del lloc que les va acollir van quedar vinculats a aquesta experiència.

En el cas d'Albert Bayona aquest sentiment pren presència d'una manera específica que es podria resumir amb la frase:

"Hi ha tantes pel·lícules com espectadors d'aquesta pel·lícula".

Una idea ja utilitzada, així havia de ser, encara que amb unes altres paraules, que en el cas d'Albert Bayona, com si fos un dels seus vídeos, es torna nova.

Albert Bayona realitza el seu treball amb allò que prèviament ha vist, i ho fa literalment, al peu de la lletra, fotograma a fotograma, component les seves obres amb aquells fragments de pel·lícules antigues seleccionats per ell mateix; però el resultat -la pel·lícula d'Albert Bayona- és nou, és un altre. Un resultat que de ben segur que prescindeix de l'anacronisme però no l'ignora.

El seu objectiu, segons la nostra forma de veure-ho, és resituar la situació (la que era en el moment en què es va filmar), veritable i ajustada al seu temps, transcrivint-la a un temps (l'actual) i un àmbit (el del videoart) on, ara, aquestes imatges pretenen ser, després del parèntesi de temps en el qual tots hem continuat amb les nostres vides, una tautologia d'allò que reconstrueixen: l'autopercepció de cada un de nosaltres enfront d'elles -(és a dir, una repetició del fat, violent o plaent, que ens assetja i persegueix) (és a dir, el mateix vist des de les diferents butaques de la sala de cinema) (és a dir, aquesta veritat dirigida concretament i específica a cada un dels espectadors).

Un retorn a contextos passats i a tot allò que érem aleshores i que ara davant de les imatges d'Albert Bayona portem al present.

Aquesta percepció, rememoració i evocació ens inclourà en l'obra de Bayona produint l'aparició d'un protagonista invisible i diferent per a cada espectador: ell mateix (cadascun de nosaltres), resolent, contextualitzant, reescrivint el guió del que formem part o del que si més no som els extres pendents de l'ordre del director per iniciar les accions a les que reiterativament, en aquest món, estem predestinats.

A la Fundació Marguerida de Montferrato ens complau ser l'escenari per a Movies i per a tots els espectadors i per tant protagonistes de les històries d'Albert Bayona.

movies

albert bayona

12) *Movies*

(2014-2015)

Albert Bayona

L'origen de Movies, és el resultat de visionar, elements de metratge (footage) no utilitzat i guardat per a futures produccions, procedent d'Internet, lliure de drets d'autor, sota llicència de Creative Commons.

Cadascuna de les 132 pel·lícules visionades, conté material divers, tomes falses i un conjunt de recursos del cinema dels anys cinquanta, majoritàriament en blanc i negre, filmades en 35 mm.

Posteriorment amb el material, es van editar una sèrie de vídeos organitzats amb temàtiques diferents, sense alterar el contingut i mantenint la utilització de les estratègies cinematogràfiques del cinema clàssic - en un sentit tècnic -.

En l'apartat de l'àudio es va seguir el mateix tractament, relacionant-lo o modificant-lo, sempre que la llicència ho permetés.

Per a aquesta proposta expositiva, se n'han seleccionat tres vídeos dels nou que formen el projecte.

<<Movies_01>>, recull metratge de maquetes i altres realitats recreades a escala. <<Movies_02>>, amb material rebutjat de pel·lícules amb escenes preparades prèviament a l'acció. I <<Medical_01>>, rodada en color i per a ús divulgatiu científic. Mirant-les entre altres coses, es poden observar paradoxes i apreciacions diverses i com la realitat és interpretada com a pel·lícula i la simulació percebuda com a real. I encara que en els vídeos, el material es dissecioni en un nou relat, mancat d'autor, el llenguatge audiovisual utilitzat, és tan recurrent, que forma part de la tradició visual que estableix un sistema de convencions semiòtiques, reconegut per qualsevol espectador, però no per això les fa iguals, entre altres coses, perquè depèn de la lectura que faci l'espectador en cadascuna de les visualitzacions i aquest procés sempre és diferent de si mateix.

14) *Movies*

(2014-2015)

Albert Bayona

El origen de Movies, es el resultado de visionar, material de metraje (footage) no utilizado, que se guarda para futuras producciones, procedente de Internet, libre de derechos de autor bajo licencia de Creative Commons.

Cada una de las 132 películas visionadas contiene material diverso, tomas falsas y un conjunto de recursos del cine de los años cincuenta, mayoritariamente en blanco y negro, rodadas en 35 mm.

Posteriormente con el material se editaron una serie de vídeos organizados en temáticas diferentes, sin alterar el contenido y manteniendo la utilización de las estrategias establecidas en la tradición cinematográfica del cine clásico, – en un sentido técnico –.

El apartado del audio tiene el mismo tratamiento, relacionándolo con la imagen o modificándolo, siempre que la licencia lo permitiera.

Para esta propuesta expositiva, se han seleccionado tres de los nueve vídeos que forman el proyecto.

<<Movies_01>>, que recoge metraje de maquetas y otras realidades recreadas a escala. <<Movies_02>>, con material desecharido de películas en escenas preparadas previas a la acción. Y <<Medical_01>>, rodada en color, para uso divulgativo médico. Observándolos, entre otras cosas, se pueden dar paradojas y apreciaciones diversas, donde la realidad es apreciada como cinema y la simulación como real y aunque en los vídeos se disecciona el material en un nuevo relato, el lenguaje audiovisual utilizado en las imágenes es tan recurrente que forma parte de la tradición visual que establece un sistema de convenciones semióticas, reconocibles por cualquier espectador, pero no por ello las hace iguales, entre otras cosas, porque depende de la lectura hecha por el espectador en cada una de las visualizaciones y ese proceso siempre es distinto de sí mismo.

movies

01

18) *Movies 01*

Carlos Trigueros

Mediante la apropiación, Albert Bayona disecciona melancólicamente un breve muestrario de recursos del cine clásico. Una compilación de escenas de películas que utilizaban maquetas para mostrar catástrofes y accidentes.

«Las catástrofes del pasado son canceladas por una tormenta llamada progreso.» (Idelber Avelar)

En «Movies_01» Albert Bayona muestra y evidencia las trampas para el ojo que la industria cinematográfica del pasado ha ido elaborando a modo de efectos especiales. Situaciones que emulan desastres a partir del uso de miniaturas, llevándose ellas mismas la carga de su propia desgracia. Estos artificios intentaban deslumbrar y desorientar al espectador a través de técnicas muy sencillas, recreando fenómenos del caos que solo suceden ante la cámara con el fin de excitar la mirada. Las relativamente poco complicadas intervenciones sobre las maquetas, como reproducciones a escala de una realidad ficcionada, son armonizadas para lograr una ilusión. Estos engaños salvaguardaban al productor de un exceso de gasto, además de proteger a los actores y técnicos de accidentes, permitiendo al público poder disfrutar de la misma emoción que si los acontecimientos se hubiesen consumado en la realidad.

Albert Bayona articula, a través del sonido melancólico de un chelo, la concordancia entre fragmentos de películas y materiales desechados de filmaciones en blanco y negro. Las diferentes secuencias enlazadas presuponen aventuras, crónicas de desastres, problemas extremos sin atisbos de solución, etc. El presente relato, generado a través del bricolaje de escenas sobre reconstrucciones preparadas para su destrucción, trasciende como expiación de un mal sueño. De tal modo se configura una odisea multifaceted, aunque sin un héroe, que presenta situaciones de desastre hacia un caos apocalíptico. La reflexión sobre el uso de los mecanismos de percepción y engaño cinematográfico crea una alegoría sobre los momentos de crisis: impresionantes y aterradores; que dan pie a la relatividad y lo efímero de cualquier acomodo, el proceso de la tormenta. Una pieza que, determinada por las condiciones de producción de los fragmentos en una época determinada, se revela como epítome de la decadencia.

20) *Movies 01*

Carlos Trigueros

Mitjançant l'apropiació, Albert Bayona disseciona malenconiosament un breu mostrari de recursos del cinema clàssic. Una compilació d'escenes de pel·lícules que utilitzaven maquetes per mostrar catàstrofes i accidents.

«Les catàstrofes del passat són cancel·lades per una tempesta anomenada progrés.»
(Idelber Avelar)

A «Movies_01» Albert Bayona mostra i evidencia les trampes per a l'ull que la indústria cinematogràfica del passat ha anat elaborant a tall d'efectes especials. Situacions que emulen desastres a partir de l'ús de miniatures, emportant-se elles mateixes la càrrega de la seva pròpia desgràcia. Aquests artificis intentaven enlluernar i desorientar l'espectador a través de tècniques molt senzilles, recreant fenòmens del caos que només succeeixen davant de la càmera a fi d'excitar la mirada. Les relativament poc complicades intervencions sobre les maquetes, com a reproduccions a escala d'una realitat ficcionada, són harmonitzades per aconseguir una il·lusió. Aquests enganys salvaguardaven el productor d'un excés de despesa, a més de protegir els actors i tècnics d'accidents, i permeten al públic poder gaudir de la mateixa emoció que si els esdeveniments s'haguessin consumat en la realitat.

Albert Bayona articula, a través del so malenconiós d'un cello, la concordança entre fragments de pel·lícules i materials rebutjats de filmacions en blanc i negre. Les diferents seqüències enllaçades pressuposen aventures, cròniques de desastres, problemes extrems sense indicis de solució, etc. El present relat, generat a través del bricolatge d'escenes sobre reconstruccions preparades per a la seva destrucció, transcendeix com a expiació d'un malson. De tal manera es configura una odissea multifacetada, encara que sense un heroi, que presenta situacions de desastre cap a un caos apocalíptic. La reflexió sobre l'ús dels mecanismes de percepció i engany cinematogràfic crea una al·legoria sobre els moments de crisi, impressionants i aterridors, que donen peu a la relativitat i la fugositat de qualsevol acomodament, el procés de la tempesta. Una peça que, determinada per les condicions de producció dels fragments en una època determinada, es revela com a epítom de la decadència.

24) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, *[Airplane Crashes and Flooding River Special Effects] PET1153_R-5B.*

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

26) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

28) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [*Miscellaneous Stock Shots*]

PET1002_R-6

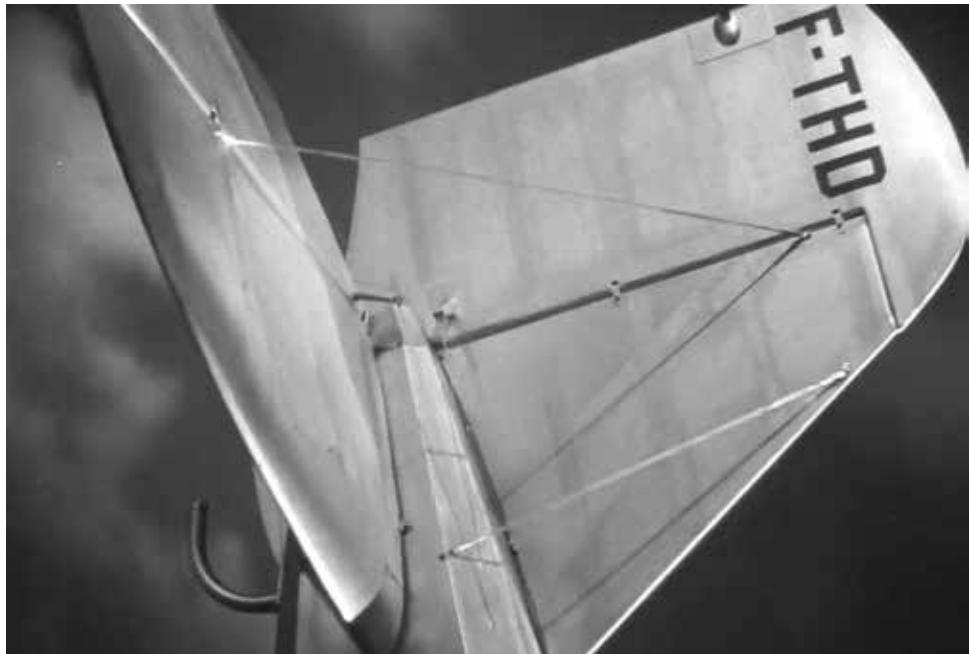
Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

30) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, *[Airplane Crashes and Flooding River Special Effects] PET1153_R-5B.*

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

32) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, *[Airplane Crashes and Flooding River Special Effects] PET1153_R-5B.*

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

34) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

36) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

38) Fotograma del vídeo Movies_01

Material procedent d'arxiu, [*Stock Shots, Miscellaneous*]

PET1002_R-3B

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

40) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

42) **Fotograma del vídeo Movies_01**

Material procedent d'arxiu, [Downtown Los Angeles Process Plate,
Flames and Blank Motion-Picture Screen] PET0980_R-4_LA

Movies_01, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:00

medical

01

46) *Medical_01*

"How to evert the upper eyelid" (1948)

"Extra capsular cataract extractions" (1937)

Albert Bayona

"How to evert the upper eyelid" (1948)

El primer que em va cridar l'atenció del material fílmic "Com voltejar la parpella" (1948), de l'Institut d'Oftalmologia de Londres, va ser el pla inicial d'una dona de pell pàl·lida lleugerament rosada i de rostre arrodonit, l'atenció que atreia la seva mirada en uns ulls grans potenciats per la poca presència de pestanyes clares en contrast amb el color del seu cabell negre a joc amb la rigorosa peça de vestit, que deixava veure l'allargat coll. L'escena continua, entrant al pla la figura del doctor amb bata blanca i la dona asseguda a la cadira de pacient, donant pas a una successió de plans de les mans explorant la parpella, fins a arribar a un pla de detall dels dits voltejant la parpella en els diferents mètodes. Tot i l'elegant disposició escènica, del color de la pel·lícula, dels suaus canvis de pla i exquisits fosos a negre, davant tal meravella del llenguatge audiovisual clàssic, la reacció de la majoria dels espectadors, seria d'aversió, tot i saber que no s'han utilitzat mecanismes cinematogràfics que provoquin tal rebuig, la contradicció és present, generant equívocs de percepció.

"Extra capsular cataract extractions" (1937)

Enllaçada amb l'anterior, una altra pel·lícula d'operació de cataractes "Operació de cataractes extracapsular" (1937) de l'Associació Mèdica Britànica. En aquesta segona part, una persona aparentment adormida, és preparada per la intervenció quirúrgica. Embolcallada en una tela blanca que només deixa veure la cara pàl·lida, ens recorda un sudari o mortalla, si no fos perquè comparteix el pla amb la presència d'una mà injectant anèstesia amb una xeringa de vidre, per provocar l'acinesia i evitar moviments espontanis. Aquest primer pla dóna pas a un altre de detall de l'ull, aïllat de la resta de la cara per un forat fet a la tela de color blau que ara cobreix tota la cara. Modernament s'empra aquest color perquè dissimula la sang, redueix la confusió per il·lusió òptica i transmet sensació de neteja i calma. A més, el color blau és captat millor per la càmera i millora l'enregistrament de les operacions. A partir d'aquí les mans imposen el camí a l'instrumental quirúrgic, que consisteix a fer una incisió amb el bisturí obrint la càpsula anterior del cristal·lí, per extreure la cataracta d'una sola peça, amb l'ajuda de pinces dentades i altres instruments, amb una precisió absoluta gairebé sense una gota de sang. Aquesta, és una altra meravella del cinema clàssic, encara que aquest no fos el propòsit del realitzador, les estratègies cinematogràfiques i l'ocupació dels recursos audiovisuals tradicionals hi eren tan arrelats en la societat que constituïen un sistema semiòtic visual generalitzat.

Afegir, que la música que s'ha incorporat al vídeo, és l'*Intermezzo* de Pietro Mascagni, de l'òpera "*Cavalleria rusticana*", relacionant-la amb el discurs audiovisual més suggerent pels recursos visuals que per la pròpia operació.

48) *Medical_01*

"How to evert the upper eyelid" (1948)

"Extra capsular cataract extractions" (1937)

Albert Bayona

"How to evert the upper eyelid" (1948)

Lo primero que me llamó la atención del material filmico "Cómo evertir el párpado" (1948), del Instituto de Oftalmología de Londres, fue el plano inicial de una mujer de piel pálida ligeramente sonrosada y de rostro redondeado, la atención que atraía su mirada en unos ojos grandes potenciados por la poca presencia de pestañas claras en contraste con el color de su pelo negro a juego con la rigurosa prenda de vestido, que dejaba ver su esbelto cuello. La escena continúa, entrando en el plano la figura del doctor de bata blanca con la mujer sentada en la silla de paciente, dando paso a una sucesión de planos de las manos explorando el párpado, hasta llegar a un plano de detalle de los dedos volteando el párpado en los diferentes métodos de evertir. A pesar de la elegante disposición escénica, del color de la película de los suaves cambios de plano y exquisitos fundidos a negro, ante tal maravilla del lenguaje audiovisual clásico, la reacción de la mayoría de los espectadores, sería de aversión, aun sabiendo que no se han utilizado mecanismos cinematográficos que provoquen tal rechazo, la contradicción está presente, generando equívocos de percepción.

"Extra capsular cataract extractions" (1937)

Enlazada con la anterior, otra película sobre una operación de extracción de cataratas "Operación de catarata extra capsular"(1937) de la Asociación Médica Británica. En esta segunda parte, una persona aparentemente dormida, es preparada para una intervención quirúrgica. Envuelta en una tela blanca que solo deja ver su cara pálida, que recuerda un sudario o mortaja, si no fuera porque comparte el plano con la presencia de una mano manejando una jeringa de vidrio inyectando anestesia para provocar acinesia y evitar movimientos espontáneos. Este primer plano da paso a uno de detalle del ojo, aislado del resto del rostro a través de un orificio en la tela de color azul. Modernamente se emplea este color porque disimula la sangre, reduce la confusión por ilusión óptica y transmite sensación de limpieza y calma. Además, el color azul es captado mejor por la cámara y mejora la grabación de las operaciones. A partir de aquí las manos imponen el camino a seguir al instrumental quirúrgico, consistente en realizar una incisión con el bisturí abriendo la cápsula anterior del cristalino, para extraer la catarata en una sola pieza con ayuda de pinzas dentadas y otros instrumentos, con una precisión absoluta sin apenas una gota de sangre. Esta es otra maravilla del cine clásico, aunque éste no fuera el propósito del realizador, las estrategias cinematográficas y el empleo de los recursos audiovisuales tradicionales estaban tan arraigados en la sociedad que constituían un sistema semiótico visual generalizado. Añadir, que la música que se ha incorporado al vídeo, es el Intermezzo de Pietro Mascagni, de la ópera "Cavalleria rusticana", relacionándola con el discurso audiovisual más sugerente por los recursos visuales que por el desarrollo de la operación.

52) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

54) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

56) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

58) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

60) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

62) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

How to evert the upper eyelid (1948)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

64) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

Extra and intra capsular cataract extractions (1937)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

66) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

Extra and intra capsular cataract extractions (1937)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

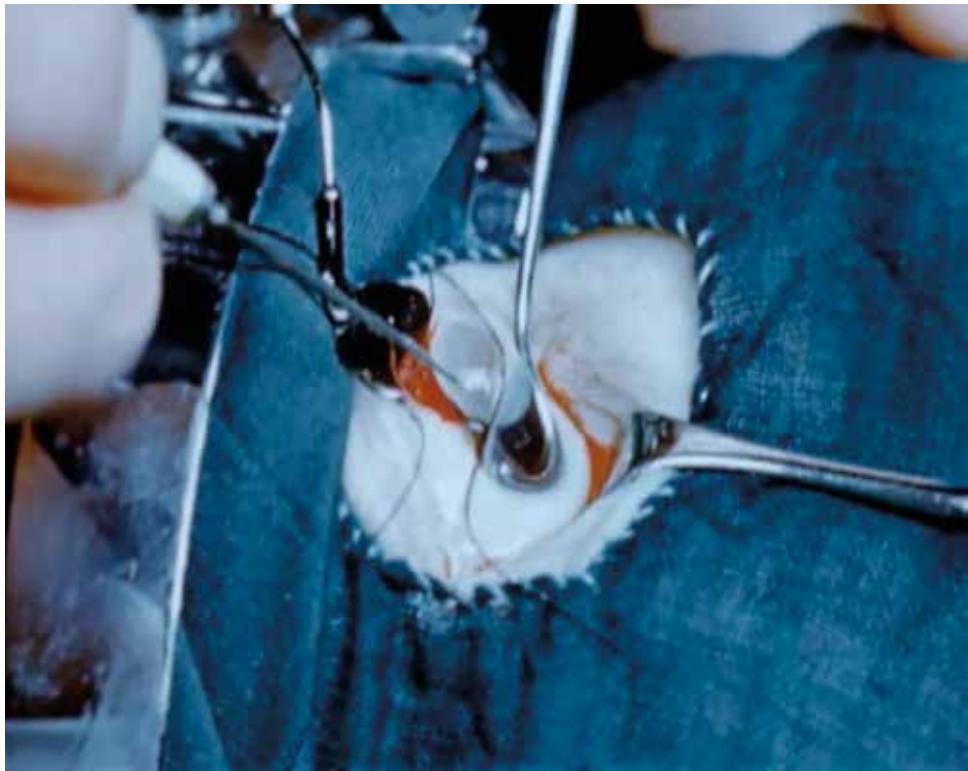

68) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

Extra and intra capsular cataract extractions (1937)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

70) **Fotograma del vídeo Medical_01**

Material procedent del film,

Extra and intra capsular cataract extractions (1937)

Medical_01, (2014-2015). Color, so. Durada: 00:04:19

movies

02

74) *Movies 02*

Carlos Trigueros

Apropiándose del material desecharo de distintas películas en blanco y negro rodadas en estudios cinematográficos, Albert Bayona retrata una posible cotidianidad social cargada de conflictos que son enlazados por el sonido melancólico de un piano y su acompañamiento.

Según se van enlazando las diferentes secuencias —rodadas en torno a los años cincuenta en Estados Unidos y en blanco y negro— se muestran caminatas de distintas personas, tráfico, relaciones con animales, conflictos bélicos y banderas, entre otros motivos. Son escenas, condensadas en un plano, muy distintas entre sí. Tratan de acciones más o menos cotidianas (si entrase en esta definición revolcarse con un león o nadar con un tiburón) en las que también se advierten los momentos previos a la actuación o las marcas del decorado y, sobre todo, que las personas se activan a partir de una orden omnisciente. Se van alternando tomas con grupos de personas actuando al unísono junto a individuos solitarios que se relacionan con animales hasta llegar a la batalla, de la comunidad al individuo y más allá. Todos estos elementos forman un relato que parte de situaciones sencillas pero que, a su vez, se torna en más complejo a través de su montaje, hasta llegar a un onirismo nostálgico.

Este trabajo se presta a reflexionar sobre los olvidados en la realización de una película —extras, suplentes, especialistas, etc.—, ya que ninguna de las personas que aparecen se muestra con una personalidad definida ni protagonista. Surgen como sujetos anónimos —sin nombre, identidad o características destacables— que caminan hacia ningún lado ni propósito. A través de este devenir insustancial se llega a alcanzar un estado melancólico. Unos valores y sentidos que afloran entre los desechos de la atención a lo cotidiano en una época cinematográfica ya remota. Nostálgicamente se presenta la realización del sujeto autónomo como una superación del pasado alienado en el que el individuo formaba parte de una masa. Guiado por el cadencioso sonido, esta serie de paseos, luchas y muestras del poder se suceden de un modo armónico, generando un discurso poético sobre las singularidades de la existencia.

76) *Movies 02*

Carlos Trigueros

Apropant-se material rebutjat de diferents pel·lícules en blanc i negre rodades en estudis cinematogràfics, Albert Bayona retrata una possible quotidianitat social carregada de conflictes i ho enllaça amb el so malenconíós d'un piano i el seu acompanyament.

Segons es van relligant les diferents seqüències –rodades entorn dels anys cinquanta als Estats Units i en blanc i negre– es mostren caminades de diferents persones, trànsit, relacions amb animals, conflictes bèl·lics i banderes, entre altres motius. Són escenes, condensades en un pla, molt diferents entre si. Tracten d'accions més o menys quotidianes (si entrés en aquesta definició rebolcar-se amb un lleó o nedar amb un tauró) en les quals també s'adverteixen els moments previs a l'actuació o les marques del decorat i, sobretot, que les persones s'activen a partir d'una ordre omniscient. Es van alternant preses amb grups de persones actuant a l'uníson amb individus solitaris que es relacionen amb animals fins a arribar a la batalla, de la comunitat a l'individu i més enllà. Tots aquests elements formen un relat que parteix de situacions senzilles però que, al seu torn, esdevé més complex a través del muntatge, fins a arribar a un onirisme nostàlgic.

Aquest treball es presta a reflexionar sobre els oblidats en la realització d'una pel·lícula –extres, suplents, especialistes, etc.–, ja que cap de les persones que hi apareixen no es mostra amb una personalitat definida ni protagonista. Sorgeixen com a subjectes anònims –sense nom, identitat o característiques destacables– que caminen cap enllloc, sense cap propòsit. A través d'aquest esdevenir insubstancial s'arriba a assolir un estat malenconíós. Uns valors i sentits que afloren entre els rebutjos de l'atenció a la quotidianitat en una època cinematogràfica ja remota. Nostàlgicament es presenta la realització del subjecte autònom com una superació del passat alienat en què l'individu formava part d'una massa. Guiat pel cadenciós so, aquesta sèrie de passejades, lluites i mostres del poder se succeeixen d'una manera harmònica i generen un discurs poètic sobre les singularitats de l'existència.

80) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

82) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Footage Sample Reel*]

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

84) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Shots, Miscellaneous*]

PET1002_R-1_LA

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

86) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Shots, Miscellaneous*]

PET1002_R-2_LA

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

88) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Stock Shots, Miscellaneous*]

PET1002_R-2_LA

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

90) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Aviation Cadets Drilling*]

PET996_R-5B

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

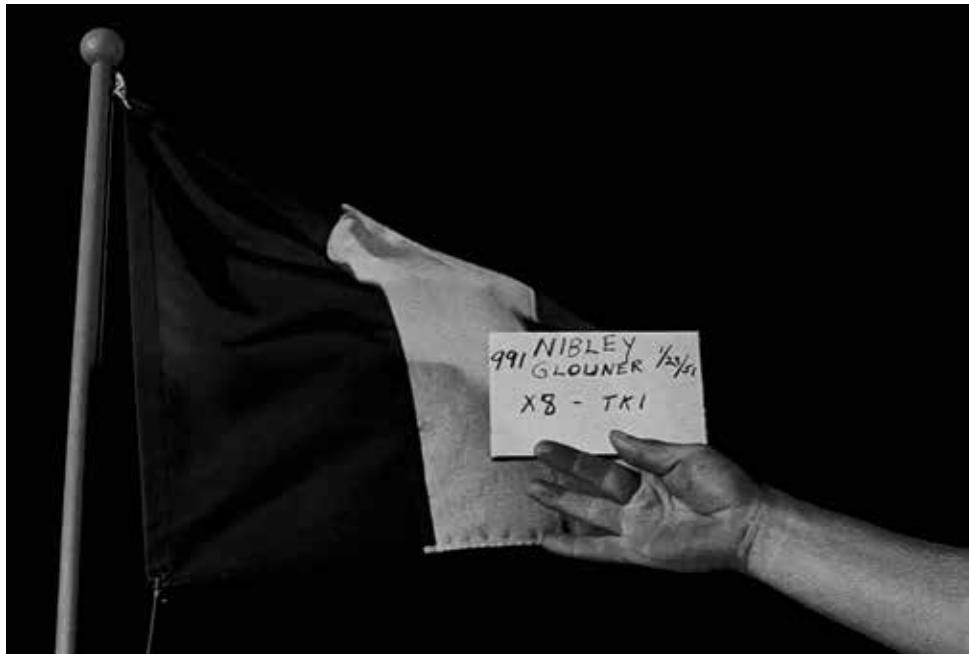

92) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Miscellaneous Stock Shots*]

PET997_R-3B

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

94) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Miscellaneous Stock Shots*]

PET997_R-3B

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

96) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Miscellaneous Stock Shots*]

PET1002_R-6

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

98) **Fotograma del vídeo Movies_02**

Material procedent d'arxiu, [*Miscellaneous Stock Shots*]

PET1002_R-6

Movies_02, (2014-2015). Blanc i negre, so. Durada: 00:04:10

102) Albert Bayona

Lleida, 1954

Artista visual i promotor cultural. Des de l'any 1986 es dedica a la docència a l'Escola Municipal de Belles Arts de Lleida (actual Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol), de la que fou director entre els anys 1995 i 2000.

Els seus treballs en el món de la creació artística incorporen diferents disciplines: pintura, dibuix, fotografia, vídeo, tecnologies digitals i música.

Entre 1986 i 2000 participa en l'organització de les diferents edicions de les Beques Entrega que atorga la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Lleida als nous creadors; dirigeix la programació artística de la Galeria Periferiart i de les sales d'exposició municipals del Roser i Sant Joan, i duu a terme funcions de codirector de la Mostra de Cinema d'Animació de Lleida Animac.

Els seus treballs han rebut l'Ajut per a la creació artística i pensament contemporani de la Generalitat de Catalunya, i s'han presentat, ja sigui de manera individual o col·lectiva, en espais d'art, museus i galeries com ara: Taipei Fine Arts, Centre d'Art La Panera, Museu Abelló, Fundació La Caixa, Museu d'Art Jaume Morera, El Roser, Centre de Lectura Sala Fortuny, Espai Guinovart, Sala Trinitaris, Can Manyé, Museo Patio Herreriano, Museo de Almería, CentroCentro Cibeles, l'auditori MACBA, Museo de Arte Contemporáneo MEIAC, Petit Galeria, Galeria Sebastià Petit, Galeria 44, Galerie Wedding, Hangar, ACVIC Centre d'Arts Contemporànies, CCA Centre for Contemporary Arts, CO.AR.CO. Concepts d'Art Contemporain, Ex-New Centro di arte Contemporanea, Arts Santa Mònica o la Fundació Marguerida de Monferrato.

Les seves obres han estat presents en diferents fires i festivals: ARCO, Art Frankfurt, Videoformes Clermont - Ferrand, New York Independent Film Festival, Split Festival of New Film, Signes de Nuit, Echofluxx Festival of New Media, LOOP Festival, Instantes de Paisaje CDAN, ADAF Athens Digital Arts, Hamaca – Museo Reina Sofía, Madatac, Muces Muestra de Cine Europeo, FILE Video Art, CologneOFF, TIME is Love, entre altres.

L'any 1985 obté el segon premi en el XXIV Premi Internacional de dibuix Joan Miró amb l'obra Variacions sobre una estètica racional (1984) i el 2008 l'audiovisual Monday to Friday (2008) guanya el Premi Vasudha al millor curt sobre medi ambient a l'"International Film Festival of India-Goa".

104) *Document*

Fotografia

94 x 140 cm

(2010)

detall

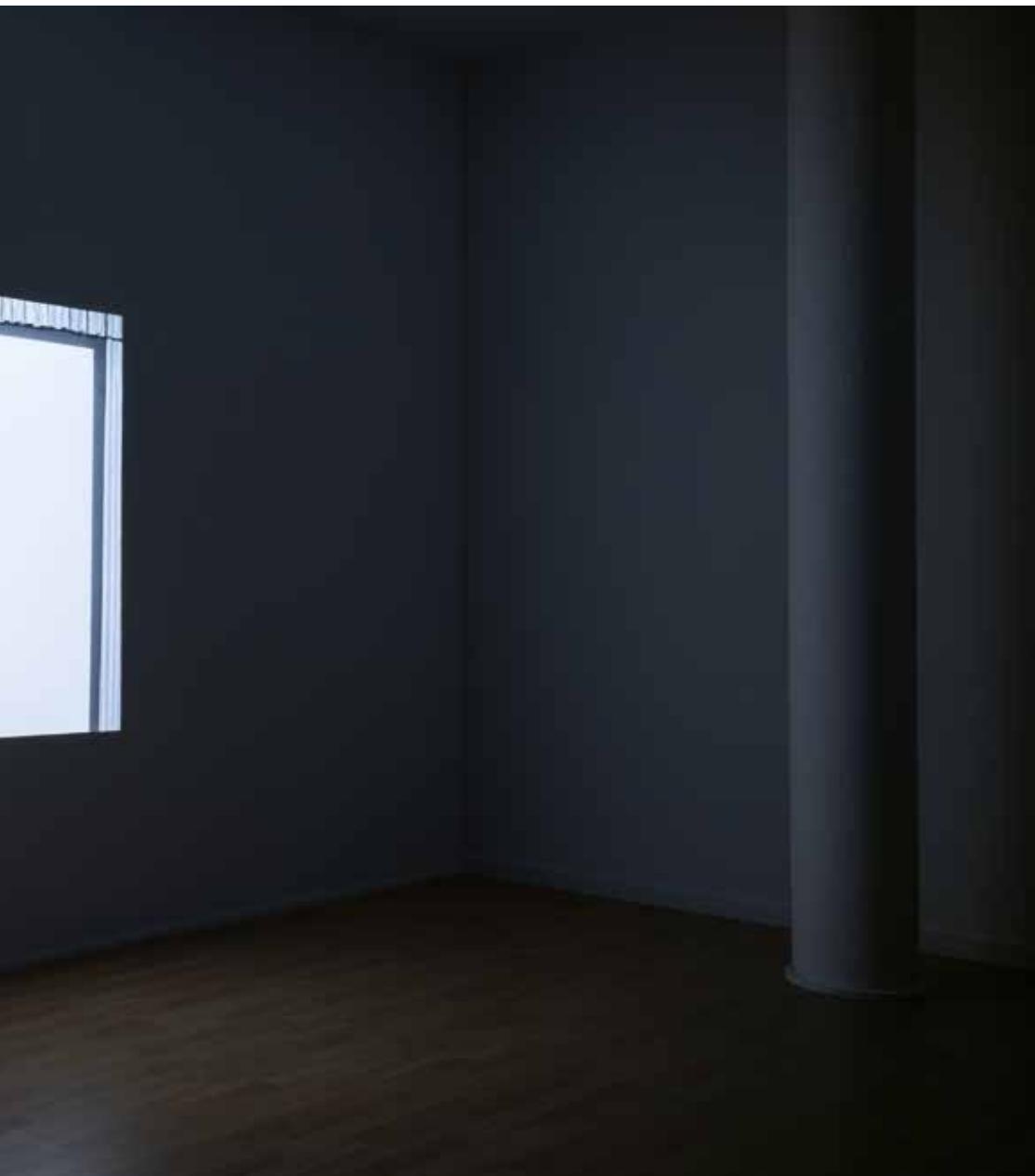
Col·lecció Fundació Marguerida de Montferrato

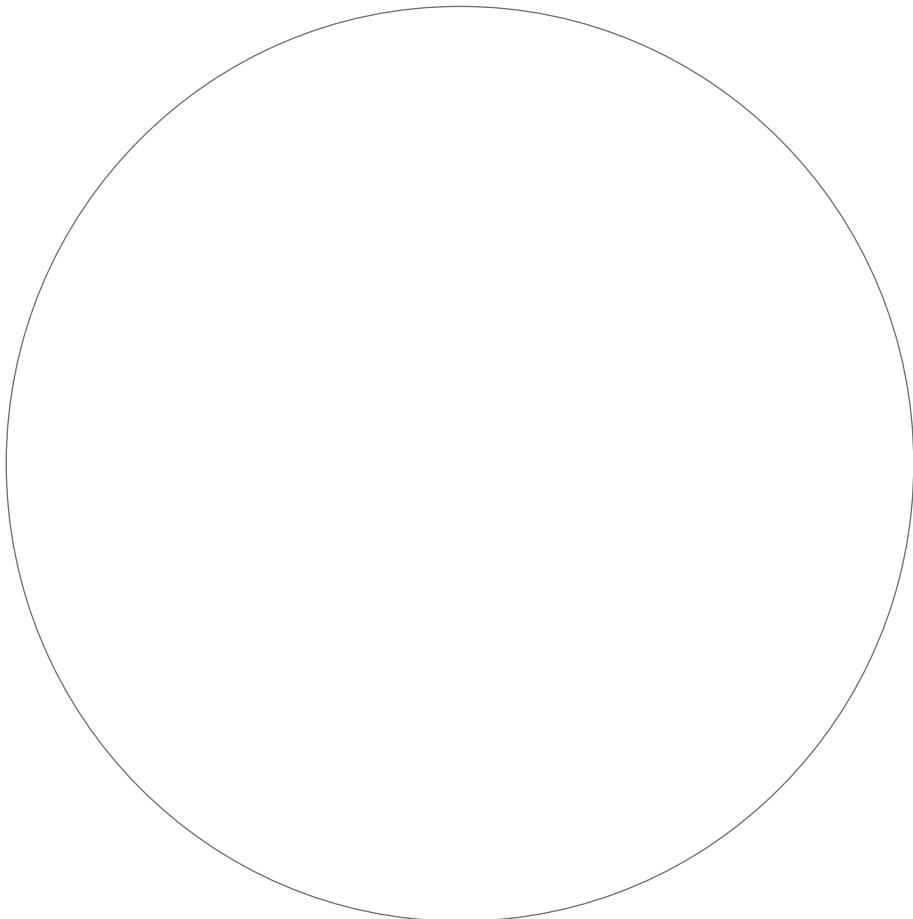

fundació marguerida de montferrato

[REDACTED] a r t c o n t e m p o r a n i